

Juhász Zsuzsanna

Előérzet

Beteltem, mint hóval a táj.
Bolygók a gumiszobák.
Perelhetetlen ez a délután.
Mikor megkövetnek az utcák.
Mikor átaludt arcok a bárfiúk.
S koravén házakat hintáztat a szél.

%

Leomló plakátok, cérnaszál-
hidak a kopott partok között,
drótistenek az ázott babaruháknak,
fák avar nélkül – mezítláb,
hullanak a sárkány tejfogai.

És a tömeg

Az ereket nem lehet bérbe adni.
A körmök nem álmodnak.
Tehát újra rend:
a padló- és fegyverropogás,
aranybicák és porlemegek
a robinson-szobákban, ahová
estére odacsődülnek a tengerek,
és a tömeg ritmust vált hirtelen.

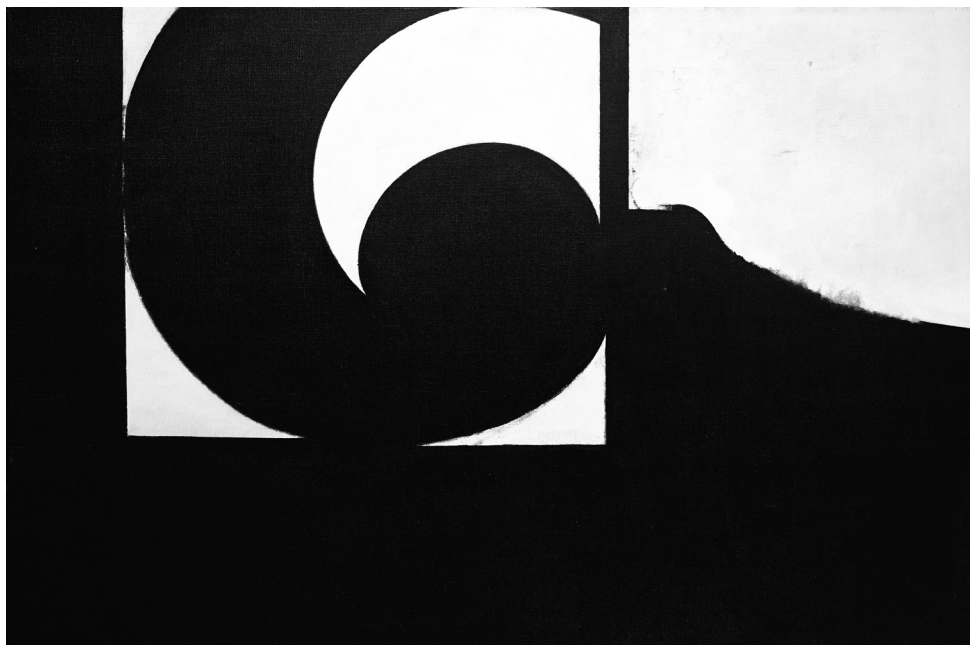
JUHÁSZ ZSUSZANNA (1958) az ELTE pszichológia szakán végzett.

Poézis

Az idők egybemosnak. Fakulunk a miatyánkban.
Egyszál érintés a jelenlétünk bekötött szájú
rózsák között. Benyílunk éjszakáink ősember-
barlang csöndjébe, és homlokunkra feledkezik
az eső. Temethetetlenek vagyunk, mint az ördög-
tánc meztelenedő álmaink térdhajlatában.

Négypontos

Égig érnek a vasárnapi zománcok.
Lassúak a válogatós füstök.
Lepedő-szellemek csuklása az esemény.
Idézet ezentúl minden sorom.

Gerzson Pát: Tükörkép, 1989 (olaj, vászon, 81x120 cm)